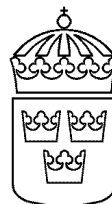

Skatteutskottets yttrande

1995/96:SkU4y

Regeringens redogörelse för behandlingen av riksdagens skrivelser till regeringen

1995/96
SkU4y

Till konstitutionsutskottet

Konstitutionsutskottet har berett övriga utskott tillfälle att yttra sig över regeringens skrivelse 1995/96:15 med redogörelse för behandlingen av riksdagens skrivelser till regeringen. Med anledning härav får skatteutskottet anföra att redogörelsen inte föranleder någon särskild kommentar från utskottets sida.

Stockholm den 20 februari 1996

På skatteutskottets vägnar

Lars Hedfors

I beslutet har deltagit: Lars Hedfors (s), Bo Lundgren (m), Anita Johansson (s), Sverre Palm (s), Karl Hagström (s), Karl-Gösta Svenson (m), Lisbeth Staaf-Igelström (s), Björn Ericson (s), Carl Fredrik Graf (m), Isa Halvarsson (fp), Inger Lundberg (s), Ulla Rudin (s), Jan-Olof Franzén (m), Holger Gustafsson (kds), Eskil Erlandsson (c), Per Rosengren (v) och Birger Schlaug (mp).

Avvikande mening

Per Rosengren (v) anför:

Vänsterpartiet har tidigare kritiserat regeringen för dess långa och oförklarliga dröjsmål med att behandla och lösa frågan om en avdragsrätt vid arvsbeskattningen för framtida kostnader för *vård och skötsel av gravplats* (se ärende nr 1 under Finansdepartementet, s. 90). Med tanke på den långa tid som förflutit sedan det ifrågavarande tillkännagivandet gjordes – det är faktiskt nästan sju år sedan – och att ett enigt utskott stod bakom uttalandet måste det anses högst anmärkningsvärt att ingen av alla de regeringar – med många olika finansministrar och skatteministrar – som regerat landet sedan dess vidtagit någon som helst åtgärd med avseende på denna fråga. Ett förslag av den art som efterlysts av riksdagen torde inte förorsaka några större tekniska problem, och åtminstone någon form av provisorisk lösning hade

utan svårighet kunnat presenteras t.ex. i anslutning till någon av de många skattepolitiska propositioner som de skilda regeringarna – inte minst den nu sittande – lagt fram under de senaste åren. Att så icke skett har naturligtvis varit till förfång för många dödsbon i den aktuella situationen under de senaste åren.

Enligt information från Finansdepartementets kansli kan frågan komma att försenas ytterligare, och eventuellt kommer regeringen inte med något förslag i år heller. Denna högst anmärkningsvärda senfärdighet med att effektuera en tydlig beställning av riksdagen är enligt min mening oacceptabel och bör påtalas av konstitutionsutskottet.

När det gäller frågan om *beskattning av bilförmån* (se ärende nummer 11 under Finansdepartementet, s. 93) bör erinras om att över två år har förflutit sedan riksdagen på skatteutskottets hemställan begärde förslag från regeringen om nya regler inriktade på ett större hänsynstagande till omfattningen av det privata bruket av bilen. Dessa förslag borde enligt riksdagens uttalande ha förelagts riksdagen så att de skärpta reglerna skulle ha kunnat träda i kraft den 1 januari 1995, en tidpunkt som numera sedan länge är försutten. Frågan har emellertid vid flera tillfällen aktualiserats på nytt, såväl i nya betänkanden och yttranden av skatteutskottet som i interpellationsdebatter med finansministern i kammaren. Bl.a. företrädare för Vänsterpartiet har i dessa sammanhang krävt att regeringen med stor skyndsamhet skall lägga fram förslag om skärpta bestämmelser. Hittills har inget sådant förslag lagts fram av regeringen.

Från Vänsterpartiets sida anser vi att riksdagen inte bör godta regeringens anmärkningsvärt långa dröjsmål med handläggningen av denna fråga. Det finns därför enligt vår mening fog för konstitutionsutskottet att rikta kritik mot regeringen även på denna punkt.

Gotab, Stockholm 1996

1995/96:SkU4y